

“Lizondo vol cremar València”

Nascut a Melilla, criat sindicalment a Barcelona i elegit diputat centrista per Alacant, Gerardo Muñoz és el flamant president federal del CDS al País Valencià. La seua querella contra el president socialista de la Diputació alacantina l'ha fet famós.

“Em vaig afiliar l'any 1984 al CDS.

Abans havia estat militant d'USO a la Telefònica de Barcelona, quan aquest sindicat encara era assembleari i independent, i no era utilitzat per als interessos d'un cert partit polític...”

—*La UCD...*

—Sí, clar. Jo mai he votat UCD, jo mai he militat a UCD i mai vaig votar el senyor Suárez a la UCD.

—*I UCD ha mort, i Suárez i vostè continuen.*

—És que Suárez ha fet un paper fonamental i pot seguir fent-lo. El que passa és que aquella UCD duia una locomotora molt moderna, amb el senyor Suárez, però amb uns vagons de tercera categoria, com eren els senyors Herrero de Miñón, Oscar Alzaga, etc, que eren molt de dreta. Ara estic totalment convençut que al CDS hi ha un projecte polític de centre progressista, però de veritat, eminentment pro-gres-sis-ta. I, a més, el temps m'ha donat la raó.

—*O siga, que s'ha acabat el seu nomadisme.*

—Sí, sí. Sobretot, si hi va haver alguna cosa que em va acabar de convèncer, són aquests dos anys, del 82 al 84, on es va generar molta il·lusió al voltant del PSOE, però que, en la pràctica, l'única cosa que es va plasmar va ser una política bastant conservadora.

—*Madrid està molt content amb Muñoz a la presidència federal valenciana.*

-- L'única cosa que sé és que Madrid no m'ha posat cap trava en cap sentit, no va intervenir en cap moment per-

què fóra o no acceptat. Em sent ben a gust amb el liderat d'Adolfo Suárez i la secretaria de José Ramón Caso. Un altra cosa és que no s'haja sabut vendre bé la nostra política, i contrarestar les campanyes que hem tingut en contra.

—*Sobretot, pels pactes a bord i a estribord.*

—La nostra obligació, encara que ens coste molts vots, és dur a Espanya la cultura dels pactes de l'Europa tradicional i democràtica. No tenim per què esquinçar-nos les vestidures perquè hi haja partits que pacten entre ells. És sinònim de consens i intel·ligència.

—*Però vostres tenen un complex psico-polític d'etern partit-frontissa.*

—No, no, no. Mire, nosaltres, curiosament, sempre hem estat l'avançada. I per això, sempre reps totes les bastonades. Després no et posen a tu la medalla. La guanyen altres. I sí, torne a dir-ho: hem estat l'avantguarda de les idees en la mili, en el salari social, en la reforma de l'Estatut de la TV, en moltes coses... Tal volta, per no ser un partit potent se'ns ha recriminat, però després en la pràctica, al final, aquestes idees han estat les que s'han portat a cap.

—*Les idees progressistes no han avançat, però, gràcies als seus ex-socis del PP.*

—;Ha, ha! El Partit Popular, que tant vol fer una oposició visceral, contrària al PSOE, amb el senyor Aznar al cap, no l'ha feta. El PP ha realitzat una oposició de per riure. De cara a l'exterior ha volgut imprimir una imatge contrapo-

sada quan, a nivell intern, a les institucions, no ha fet més que simpatitzar descaradament amb el PSOE. I, a més, per molletes. A les Corts valencianes cal recordar que pactaren la mesa i totes les comissions. Després han estat negociant infinitat de qüestions... i en tots els llocs. En la Diputació Provincial d'Alacant ja és descarat. I tot gràcies a un acord entre Valenzuela i el gestor-president del PP, Juan Antonio Montesinos, els dos que més poder tenen a la província —entre altres coses, per a empreses immobiliàries a Benidorm—.

—*¿Sospita vostè que Pedro Agramunt va entrar al PP alhora que la promesa d'un gran taló?*

—No estic en contra que cap empresari es llance a l'arena política. Però cal reconèixer que, en la mesura que el PP es troba al dictat de l'Església o la CEOE, no deixa de ser xocant que, amb el calçador del senyor Fraga, l'hagen fet a la força president provincial del PP a València, i presumiblement regional, quan no fa res era l'amo de la patronal. No estic parlant d'un xec, però, de cap manera, pot enviar missatges de centre.

—*Parlem de Vicente Gonzalez Neró. ¿Unió Valenciana és un partit o una ambició personal?*

—He viscut catorze anys a Barcelona i nou a Alacant, i he conegut tant el moviment nacionalista de Catalunya com el del País Valencià. Entenc que alguns nacionalismes o regionalismes intenten utilitzar certes inquietuds, però no puc entendre els que

pretenen descaradament apropiat-se d'uns senyals d'identitat o d'uns símbols que són generals, propietat de tots. I no comprenc, per tant, com Unió Valenciana vol apropiat-se unes reivindicacions que són de tots els valencians. ¿Per què un senyor d'UV pot fer-se l'amo de tot això? És incompreensible. Tan sols ho puc entendre des d'un complex d'inferioritat, a més insolidari. Tot allò que siga tractar de mirar-nos el mèlic o enroscar-nos al Micalet o cenyir-nos al Cap i Casal és ben desafortunat. Sens dubte, és la miopia d'uns senyors que, a banda, no tenen un fons polític i ideològic clar, i que treballen en benefici d'un únic senyor que té com a màxima aspiració ser alcalde de València. Sí, és un petit Neró, un Cèsar que tal vegada vol fer una gran falla cremant València.

—*No fa falta, doncs, Unió Valenciana.*

—Els valencians no necessiten una formació en exclusiva que es dedique a defensar-los.

—*El CDS, almenys el dels crítics de València, esperaven un canvi des de fa anys. ¿Quina diferència hi pot haver entre el nou CDS de Gerardo Muñoz i l'anterior de José Luis Boado?*

—És distint completament, per diverses raons. Però del que es tracta és que el CDS a la Comunitat Valenciana siga tot un conjunt, per damunt de les barreres provincials que hi havia fins ara. Comencem a tenir una estructura federal que abans no existia.

—*Dirigents estatals del partit han dit que Boado era*

"Fernández Valenzuela és una ovel·la negra en el PSOE".

"impresentable".

—Boado ha donat el millor d'ell mateix al servei del CDS durant molts anys. Una altra cosa és que, actualment, la seua aspiració per a ser president federal no s'haja vist reflectida en els vots. D'altra banda, jo li vaig suggerir en privat que deixara pas a altres persones amb més capacitat aglutinadora.

—Parlem de la querrel·la contra el president de la Diputació, Antoni Fernández Valenzuela. Diuen que vostè li té una particular mania persecutòria. Una obsessió personal.

—També diuen que ha estat en interès meu, per catapultar-me. ¡Rotundament fals! Van ser els companys centristes de la Diputació d'Ala-

cant els que ja observaren possibles incompatibilitats i proposaren denúncies, després els de l'Ajuntament, més tard d'altres de l'executiva provincial... Així, doncs, és CDS contra Valenzuela, ni tan sols CDS contra el PSOE. I això ve des de novembre de l'any passat...

—Vostè ha dit: "el PSOE és honrat, el cas Valenzuela és una altra cosa".

—La immensa majoria dels militants són honrats, però sempre hi ha ovel·les negres, persones irregulars, que abusen dels seus càrrecs públics en benefici de les seues empreses.

—¿Això no impedirà els pactes que mantenen amb el PSOE?

—Estem disposats a acords

amb qualsevol força política que tinga propostes progressistes i intel·ligents per a tots els valencians. El PSOE és qui millor està en aquesta disposició. Però no podem deixar de fer denúncies cada volta que apareguen persones que governen de forma irregular. Pactar és molt bonic, però per a tapar deficiències no.

—El PP ha callat molt en tota aquesta presumpta incompatibilitat.

—És que Valenzuela és un empresari! Hi ha tot un bon entramat empresarial i econòmic amb els senyors populars, de la Diputació i de fora.

—¿Que li van semblar les denúncies fetes per aquest setmanari sobre el seu pre-

sident, Felipe Guardiola?

—Sóc president federal del CDS valencià des de fa dos caps de setmana. L'acord que es va fer amb el senyor Felipe Guardiola i el grup socialista a les Corts és bastant anterior. A pesar d'allò que vau publicar a EL TEMPS, i en altres mitjans de comunicació amb posterioritat, nosaltres ens hem vist obligats a complir amb aquest acord. La informació d'EL TEMPS és molt apreciable...i preocupant. Un escrit, a priori bastant documentat. Hi pot haver indicis, ens pot inquietar a molts, però no podien trencar un acord que tenien prèviament amb el grup socialista.

Ismael L. Belda